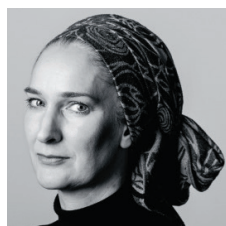

Olga Anosovas berättelse

TEXT: ANNA NACHMAN. FOTO: IRA ZBOROVSKAYA

Anna Nachman.

DEN TREDJE MAJ anlände Olga tillsammans med sin make Alexander och deras åttaårige son Kirill från Mariupol till Moldavien.

När konflikten i Donbass startade 2014 lämnade de Donetsk och bosatte sig i Mariupol för att få vara kvar i närheten av hemmet i Donetsk. Genom JDC fick de hjälp att hyra en lägenhet, den skulle familjen tillsammans med Olgas mor få lov att ha tillgång till i åtta år, tack vare att de omfattades av hjälp från Hesed.

Redan under krigets första dag förändrades livet i Mariupol radikalt – bankerna stängdes, maten försvann snabbt i livsmedelsbutikerna. Det var som om en snara drogs åt kring staden. Snart fanns ingen el, ingen gas och heller inget vatten. Beskjutningarna började. För att kunna laga mat gjorde människor upp eld på gatorna. Affärerna plundrades. Civiliserade människor förvandlades snabbt till vildar.

Olgas familj tillbringade sin mesta tid i korridoren som var lägenhetens säkraste plats. Fönstren höll inte för beskjutning och de fick stänga in sig i garderoberna för att söka skydd mot splitter. Snabbt förstod Olga att fienden skulle komma att bomba deras hus, och de bestämde sig att fly till grannfastigheten trots att den redan hade eldhärjats flera gånger. De tog skydd i grannhusets iskalla källare tillsammans med många andra. Utrymmet var så trångt att man fick sova sittande.

Den 19 mars avled Olgas mor i källaren till följd av sitt höga blodtryck och för att det inte fanns någon som helst möjlighet att ge henne medicinsk hjälp. Eftersom striderna pågick precis ovanför kunde ingen begravning ske. I tre dygn satt familjen i källaren tillsammans med den döda modern. Det var en fasansfull situation och till slut lämnade maken Alexander källaren för att begrava sin svärmor på gården, under konstant beskjutning. Trots den överkliga upplevelsen menar Olga att hon hade tur som åtminstone fick begrava sin mor, då många döda bara fick ligga kvar på samma plats som de avlidit. Själv såg hon ett dussintal övergivna kroppar på gatan. Trots den fasansfulla situationen och de rasande striderna, understryker Olga att militären på de båda stridande sidorna var mycket respektfulla mot de civila.

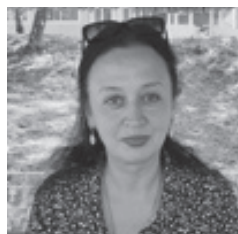
Två dagar efter begravningen tog en organiserad evakuering form och Olga kunde inte missa tillfället att lämna det sönderbombade Mariupol. Familjen tog sig till Volodarsk i Donbass och lyckades därifrån ta sig till Berdyansk och sedan, efter att i 17 timmar ha färdats stående i en buss, nådde de Zaporozje. Eftersom Olga har släkt i Odessa ville hon dit, men enda möjligheten att nå Odessa var via Lvov, vilket tvingade dem att resa över hela Ukraina. Familjen började sin mödosamma resa den 23 mars och nådde Odessa först den 5 april.

JDC i Odessa ordnade sovplats, mat och andra förnödenheter, och för detta men även för all den tidigare hjälp som familjen har mottagit genom åren, är Olga djupt tacksam.

Vid frågan om hur familjen mår idag medger Olga att de fortfarande är skräckslagna och att de ännu inte har kunnat ta in allt som de har upplevt. Inte förrän de nådde Odessa kunde sonen Kirill för första gången gråta över förlusten av sin mormor. I två veckor hade han, en åttaåring, hållit sorgen inom sig. Den enorma stressen och chocken hade gjort att de alla tre höll känslorna inom sig och bara fokuserade på flykten, men så fort de hade kommit utom fara började alla visa olika sjukdomssymptom som de aldrig tidigare hade haft. Kirills fötter svullnade och han fick allergier och tandproblem. Olga drabbades av reumatiska smärtor så allvarliga att hon behöver ta sprutor för att ens kunna gå.

Från Odessa reste sedan familjen med JDC:s evakueringsbuss till Moldavien, där de var tvungna att bo i flyktingläger en vecka tills de fick tid att träffa den israeliska konsuln och få repatrieringsvisum för att kunna bli mottagna i Israel.

Olga är utbildad jurist men har också drivit en restaurang. Alexander har tidigare varit anställd på ett varuhus. Olga säger att de kommer att göra sitt bästa för att så fort som möjligt lära sig hebreiska så att de snabbt kan börja arbeta och integreras i det israeliska samhället.

Olga Anosova bodde en vecka i flyktingläger utanför Chisinâu innan hon och familjen fick träffa den israeliska konsuln.

bankgirot

INBETALNING/GIRERING AVI

Jag vill bidra med/betala för

Projektet "Bättre livskvalitet för judiska singelföräldrar med barn med särskilda behov" Kr:

Akuthjälp till judar i Ukraina Kr:

Du kan även ge ditt stöd genom att Swisha till **1232138899**

Medlemsavgift 2022 å 250 kr Kr:

Medlemsavgift ungdom under 26 år å 100 kr Kr:

Stödprenumeration Kr:

Annan gåva till judar i Baltikum Kr:

För att spara porto sänds kvitto endast på begäran.

Betalningsavsändare (namn och postadress)

Namn

Adress

Postadress

E-postadress

Betalningsmottagare

Östersjöjudiskt FORUM

Inbetalningsavgift (ifylls av banken)

Från bankgirot (vid girering)

Belopp kronor

öre

Till bankgirot (ifylls alltid)

5 0 3 6 - 6 8 2 2